

man i forligskredsen ikke har kunnet blive enig om det, og så er man ikke kommet til noget resultat.

Så laver man alligevel et beslutningsforslag, hvor man henviser til noget finansiering, som man udmærket godt ved forligskredsen skal blive enig om. Det kan Dansk Folkeparti altså ikke gå ind i. Det må man løse i sin egen forligskreds.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har stor forståelse for, at det skal vi selv løse. Det mener vi faktisk også at vi har løst med forslaget her, men det vender vi jo tilbage til ved de drøftelser, der skal være.

Jeg forstår, at det eneste, der står mellem, at det kan vedtages, sådan set er, at vi kan få løst det problem.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Hvis problemet var løst med økonomien, så synes jeg, det er temmelig meget spild, at jeg står her i dag, for så var pengene bare bevilget i forligskredsen til det her område, og så havde det ikke været nødvendigt med beslutningsforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken igen: fru Else Theill Sørensen.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti vil meget gerne give gode muligheder for små og mellemstore virksomheder i både fødevarerindustrien og i det øvrige danske erhvervsliv.

Men vi er af den opfattelse, at den bedste støtte til de danske virksomheder gives ved at sørge for, at de har gode rammebetingelser, gode vilkår for deres virke. Det er med det formål, vi som regeringsparti står bag konkurrenceevnepakken og vækststrategien »Vækst med vilje«.

Det er mit indtryk, at der er en række små og mellemstore virksomheder i fødevarersektoren, som drives dygtigt og godt og giver deres flotte bidrag til, at vi i Danmark har en stor og alsidig fødevarerproduktion.

Det er min og Det Konservative Folkepartis overbevisning, at det bedste, vi kan gøre både for disse virksomheder og for virksomheder i andre brancher, er at sørge for, at der generelt er gode vilkår for erhvervslivet.

Vi er derimod ikke tilhængere af egentlige erhvervstilskudsordninger, og derfor går vi heller ikke ind for at genindføre strukturprojektordningen inden for EU's landdistriktsprogram for små og mellemstore virksomheder, heller ikke selv om denne ordning var en erhvervsstøtteordning, hvor EU refunderede halvdelen af støtten.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 19.15

Jørn Jespersen (SF):

Udgangspunktet for SF er, at der på fødevarerområdet i Danmark finder en meget uheldig monopolisering sted. Vi har, både når det drejer sig om mælk, kød og andre produkter, en enkelt og i nogle tilfælde ganske få meget store virksomheder, som totalt dominerer markedet, og det har en række uheldige konsekvenser for samfundet.

For det første fører det til mindre udbud af kvalitetsfødevarer i det hele taget, til et smallere udbud. Det fører til en mindre produktudvikling. Det giver mindre valgfrihed for forbrugerne, og derfor er det på alle måder en forbrugerfjendsk politik at acceptere en så høj grad af monopolisering, som der er på det danske fødevaremarked.

Hertil kommer, at hvis man ønsker en aktiv landdistriktspolitik og en ligelig aktivitet i hele landet, er det mange af de små virksomheder, man skal sikre ordentlige vilkår.

Jeg synes, det er karakteristisk, at vi i dag har haft en debat om landbrugsstøtte, hvor man helt generelt accepterer, er meget langmodige, venter på initiativer i forhold til en på alle måder absurd støtte. Men når vi så taler om en målrettet indsats i forhold til at sikre et marked, der fungerer, en støtte til de små, så de har en chance for at være med, så nedlægger man bare en ordning fra den ene dag til den anden uden at have gjort sig nogen som helst overvejelser om, hvilken skadevirkning det gør. Og det er altså lidt pudsig at høre på påstået liberale partier, som det ene øjeblik støtter massiv landbrugsstøtte til skade for forbrugere og miljø og det næste øjeblik ser gennem fingre med en monopolisering af fødevarerbranchen og dermed negligerer forbrugernes behov for et bredere udbud og for kvalitetsfødevarer. Det synes jeg er slående.

Men jeg kan jo forstå, at vi i hvert fald indtil videre er enige i Socialdemokratiet og SF og Dansk Folkeparti om det grundlæggende ud-